

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1365/2025
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дијане Биро, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду Кппр 407/25 од 05.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дијане Биро, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду Кппр 407/25 од 05.09.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кппр 407/25 од 05.09.2025. године делимично је уважена жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Дијане Биро изјављена против решења ПУ Нови Сад, ОКП, Група за сузбијање крвних и сексуалних деликата Ку 38079/25 - ЛС 721/25 од 04.09.2025. године о задржавању окривљеног у трајању од 48 сати, па је побијано решење преиначено на тај начин што је отклоњен основ из члана 211. став 1. тачка 2) ЗКП за задржавање окривљеног, док је у преосталом делу, у односу на основ из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, жалба браниоца окривљеног одбијена и првостепено решење о задржавању у непреиначеном делу остаје неизмењено.

Против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду Кппр 407/25 од 05.09.2025. године, у делу у коме је одбијена жалба браниоца изјављена против првостепеног решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Дијана Биро, због повреде закона из члана 439. тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан и да исто преиначи или укине и предмет врати на поновни поступак пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Чланом 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, због повреде одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости, наводи повреду закона из члана 439. тачка 4) ЗКП и у вези са тим надаље, суштински указује да је другостепени суд побијаним решењем на незаконит начин покушао да исправи грешке првостепеног органа, у погледу примене основа из члана 211. став 1. тачка 2) ЗКП за задржавање окривљеног, истичући да побијано решење не садржи јасне и конкретне разлоге за своју одлуку, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те у вези са тим даље указује да је изрека побијаног решења неразумљива, јер је нејасно како је другостепени суд у изреци побијаног решења навео да се у односу на основ из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, жалба браниоца одбија, иако по том основу решење о задржавању није ни донето, нити је тај основ био истакнут у оспореном решењу, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Међутим, како повреда закона из члана 439. тачка 4) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда такстативно наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, па је стога Врховни суд оценио да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен.

Како је чланом 482. став 1. ЗКП прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону, то је Врховни суд, приликом одлучивања, првостепено решење МУП РС, ПУ Нови Сад, ОКП, Група за сузбијање крвних и сексуалних деликата Ку 38079/25 - ЛС 721/25 од 04.09.2025. године, разматрао и ценио само као поступак који је претходио доношењу судске одлуке – побијаног решења Вишег суда у Новом Саду Кшпр 407/25 од 05.09.2025. године

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић